

იხილეთ მე-2 გვერდზე

იხილეთ მე-3 გვერდზე

ახალი მთავრობის ანტიკორუპციული პროგრამა და ლარის ანტიკორუპციული გაუფასურება

საქართველოს მთავრობა რეფორმის გატარებას იწყებს - გვაუწყებს მთავრობის ოფიციალური ვებ-გვერდი, სადაც გამოქვეყნებული ინფორმაციის თანახმად: უქმდება მოგების გადასახადი და შეიქმნება ახალი სამუშაო ადგილები; იგეგმება უპრეცედენტო ინფრასტრუქტურული პროექტები; 10%-ით შემცირდება შრომის ანაზღაურების ფონდი და ადმინისტრაციული ხარჯები; მოხდება ლარიზაცია; აიკრძალება ონლაინ სესხების გაცემა და ა.შ. ახლადამტკიცებული მთავრობის ამ ამბიციურ პროგრამას კი ეროვნული ვალუტაც ამბიციურად გამოეხმაურა და ისე დაეცა, ყოველგვარ მოლოდინს გადაჭარბა.

დავიწყოთ ლარიზაციის ამბიციური გეგმით, რომელიც სწორედ ჩვენი ეროვნული ვალუტის დასუსტების გამო გამოაცხადა მთავრობამ. პრემიერ-მინისტრ გიორგი კვიციანიშვილის განმარტებით, ლარიზაცია ნიშნავს იმას, რომ მოქალაქეებს, რომლებსაც სესხი დოლარში 2015 წლის იანვრამდე აქვთ აღებული, კრედიტის ლარში გადატანა შეეძლებათ.

საზოგადოების უდიდეს ნაწილში ამ განცხადებამ უკმაყოფილება გამოიწვია, რადგანაც რეალურად გამოდის რომ ისედაც შეჭირვებულმა ხალხის ფულით (ანუ ბიუჯეტის ფულით) ისევ მინისტრების, მთავრობის წევრებისა თუ სხვა იმ ადამიანთა დოლარში აღებული სესხები უნდა გადაიფაროს, რომლებსაც 100 ათასიანი ბიზნისისა თუ მანქანების საყიდლად ჰქონდათ თავის დროზე ეს სესხები აღებული.

„ამ გეგმის მიხედვით, როგორც ერთგვარად ის სოციალური აქცია, მოხდება 2015 წლის პირველი იანვრამდე ფიზიკურ პირებზე უძრავი ქონებით უზრუნველყოფილი უცხოუ-

რი ვალუტით გაცემული სესხების ლარში გადატანა, არსებული კურსის მიხედვით 20 პუნქტის ოდენობით... რაც საგრძნობლად შეამცირებს ზეწოლას ლარის კურსზე. 400 მილიონი დოლარის ყიდვა აღარ მოუწევთ ადამიანებს, ვინც არსებული სესხის გამო ყიდულობდა დოლარს,“ - განაცხადა პრემიერ-მინისტრმა.

„მე, რომელსაც სესხი არ ამიღია, რატომ უნდა გადავიხადო იმის გადასახდელი, ვინც მანქანა იყიდა, სახლი

აიშენა და ა.შ.“ - კითხვას სვამს თსუ-ის ყოფილი რექტორი, პროფესორი ვლადიმერ პაპავა „პალიტრანიუსის“ გადაცემაში „360 გრადუსი“.

მისივე თქმით, პრემიერ-მინისტრის მიერ მთავრობის სხდომაზე წარმოდგენილი ინიციატივა სოციალურ ხასიათს არ ატარებს. პაპავას განცხადებით, არსებული ინიციატივა თანაბარ პირობებში აყენებს როგორც დაბალშემოსავლიან, ისე საშუალო და მაღალი შემოსავლის მქონე მოქალაქეს.

„პრემიერ-მინისტრის ინიციატივასთან დაკავშირებით არსებობს ძალიან ბევრი კითხვა, რომელზე პასუხს არავინ იძლევა... გადასახადებს იხდიან ძალიან მცირე შემოსავლიანი ადამიანები. დღეს ერთ-ერთ გადაცემაში დამლაგებელმა დარეკა და თქვა, რომ 300 ლარი აქვს ხელფასი, ხელზე 240 ლარს იღებს. ის ახლა ვიღაცას, ვინც სახლი აიშენა, იმას უნდა შეეხიდოს?! ამას არ ჰქვია სოციალური პროგრამა. სოციალური პროგრამა ის,

რომ ვისაც უჭირს, იმათ დაეხმარონ. გასაგებია, რომ ეს ადამიანები მძიმე მდგომარეობაში ჩაეარდნენ, მაგრამ არ არიან საზოგადოების ყველაზე გაჭირვებული ფენა. ყველაზე გაჭირვებული სწორედ ისაა, ვისაც სესხი არ აქვს. ამიტომ სქემა, რომელზეც გაყდერდა ინფორმაცია, შესაფასებლად ძალიან რთულია,“ - ამბობს ვლადიმერ პაპავა.

გაგრძელება მე-2 გვერდზე

ეკომიგრანტი ბერიძეების ექვსსულიანი ოჯახის ერთოთახიანი ქოხში ისე წვიმს, როგორც ბარეთ...

ბოლო მონაცემებით, საქართველოში ბუნებრივი კატასტროფებით დაზარალებული 35 ათასი ოჯახი ცხოვრობს, რომელთა უმრავლესობაც სოციალური, ეკონომიკური ან საცხოვრებელი ფართით დაზარალებას საჭიროებს.

ეკომიგრანტად მიიჩნევა ოჯახი, რომლის საცხოვრებელი სახლი ან მისი ნაწილი დაზიანებულია ან აღდგენას არ ექვემდებარება. ასევე, ეკომიგრანტებად მიიჩნევა ის ოჯახებიც, რომელთა სახლები დაზიანებული არ არის, მაგრამ მიმდებარე ტერიტორიაზე არსებული სტიქიური მოვლენები (მეწყერი, ღვარცოფი, კლდეზავი, ქვათაცვენა, ზვავი) საფრთხეს უქმნის იქ მცხოვრები ადამიანების სიცოცხლეს და მათ საკუთრებაში არსებულ ქონებას.

ეკომიგრანტების მდგომარეობას ართულებს ის ფაქტი, რომ საკანონმდებლო დონეზე არ არსებობს „ეკომიგრანტის“ ერთიანი განმარტება და ის ადამიანები, რომლებიც საცხოვრებელი ფართებით დაკმაყოფილებული არიან, ფაქტობრივად, არანაირი უპირატესობებით არ სარგებლობენ.

სახელმწიფოს შესაბამისი უწყებებს ევალუბათ, ადეკვატური ზომები მი-

იღონ, თუმცა პრობლემა 20 წელზე მეტია, მოუგვარებელია.

არასამთავრობო ორგანიზაცია რეგიონალური ინიციატივების ცენტრის „ნათელი მომავალი“ და კავკასიის გარემოსდაცვითი არასამთავრობო ქსელების (CENN)-

ის, ერთობლივი პროექტის ფარგლებში დასავლეთ საქართველოში არსებული მედიასაშუალებების წარმომადგენლები მედიატორის ფარგლებში ვეწვიეთ ხონის მუნიციპალიტეტის დედალაურის თემში არსებულ ეკომიგრანტთა დასახლებას.

ეს ოჯახები 22 წელია, რაც სტიქიით დაზარალების შემდეგ, აჭარიდან ხონში გადმოსახლდნენ, თუმცა არანაირი შეღავათით არ სარგებლობენ, რადგან არა აქვთ სახელმწიფო დონეზე აღიარებული ეკომიგრანტის სტატუსი. ცხოვრობენ გაუსაძლის პირობებში, არ აქვთ ბუნებრივი აირი, ცხელი წყალი, გარე განათება და ა.შ. დასახლებამდე მისასვლელი გზა არის ცუდი მდგომარეობაში. კვირაში მხოლოდ ორჯერ შეუძლიათ საზოგადოებრივი ტრანსპორტით ქალაქში ჩასვლა. რამდენიმე ოჯახს მოუხსნეს სოციალური დახმარებაც.

გაგრძელება მე-2 გვერდზე

ფოტოკონკურს „ილო“-ს 2016 წლის გამარჯვებულები ცნობილია

ქუთაისის „თბილისი გალერეაში“ ფოტოკონკურსის „ილო“-ს დასაწყისით გამოფენა გაიმართა. დაჯილდოების ცერემონიამდე, მოწვეული სტუმრებისა და ზოგადად, ფოტოგრაფიით დაინტერესებული პირებისთვის საინტერესო ლექცია წაიკითხა ფოტოკონკურსის ჟიურის თავმჯდომარემ, თბილისის ფოტოფესტივალის ხელმძღვანელმა ნესტან ნიქარაძემ, სახელწოდებით „ფოტოგრაფია საქართველოში - თანამედროვეობის მედიუმი“.

კონკურსში გამარჯვებულთათვის 4 პრემია: გრან-პრი, I, II და III პრემიები იყო დაწესებული და ჟიურის გადაწყვეტილებით ის ასე გადანაწილდა: გრან-პრის მფლობელი გახდა ფოტოგრაფი ირაკლი ბიგვაძე; პირველი ადგილი მოიპოვა გიორგი კაკიაშვილმა; მეორე ადგილი ერგო ირაკლი შარაშიძეს, ხოლო მესამე ადგილზე გავიდა პატა ნემსიწვერიძის ფოტონამუშევარი. გამარჯვებულებს გადაეცათ სიგელები, ილო ფოტოგრაფის (ხახიაშვილის) სახელობის ქანდაკებები და ფულადი პრიზები.

„კონკურსზე სულ 5 ფოტო მქონდა ვაგზავნილი. სტუდენტობის პერიოდში უფრო აქტიურად ვიყავი ფოტოხელოვნებით დაკავებული. უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ კი წელს პირველად მივიღე ფოტო-კონკურსში მონაწილეობა. სიმართლე გითხრათ, არ ველოდი გამარჯვებას. არაჩვეულებრივი გრძობაა,“ - განაცხადა გრან-პრის მფლობელმა ირაკლი ბიგვაძემ. კონკურსის ორგანიზატორის, თამაზ თურმანიძის თქმით, კონკურსანტთა რაოდენობა ყოველწლიურად მატულობს, რაც ერთგვარი წინაპირობაა ამ ქალაქში

ფოტოგრაფიის განვითარების. შეგახსენებთ, რომ ფოტოკონკურსი „ილო“ 2007 წლიდან ყოველწლიურად იმართება ქუთაისში. მას ორგანიზებას ქალაქის მერიის კულტურის, სპორტის, განათლების, ძეგლთა დაცვისა და ახალ-

გაზრდობის საქმეთა სამსახური უწევს. ფოტოკონკურსი ქუთაისელი კოლორიტი ფოტოგრაფის, ილო ხახიაშვილის სახელს ატარებს, რომლის ფოტოატელი-ეც ათწლეულების განმავლობაში ქალაქის ცხოვრების ერთგვარი მემკვიდრე იყო. ფოტოკონკურს „ილოს“ მიზანია, გამოავლინოს ნიჭიერი ფოტოგრაფები და სტიმული მისცეს ქუთაისში ფოტოხელოვნების განვითარებას. კონკურსში მონაწილეობის მიღება შეუძლიათ როგორც პროფესიონალ, ისე - მოყვარულ ფოტოგრაფებს. კონკურსში გამარჯვებულთათვის გაიცემა 4 პრემია: გრან-პრი, I, II და III პრემიები. გამარჯვებულებისთვის დაწესებულია ფულადი პრიზები და სამხსოვრო ქანდაკებები. ტრადიციულად ქალაქის ფოტოკონკურსში შემოსული ნამუშევრებით მომავალი წლის კალენდრის გამოცემა.

ლია ღვდარიანი

„მისი ცხოვრების პარსკვლავური საათი“ - ფილმი ქალისა და მამაკაცის თანასწორობაზე

გენდერული თანასწორობის თემაზე ფილმის - „მისი ცხოვრების ვარსკვლავური საათი“ ჩვენება საქართველოს ეროვნულ ბიბლიოთეკაში გაიმართა.

ფილმი ასახავს მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ გერმანიამ არსებულ სიტუაციებს, ადამიანისა და, ზოგადად, ქალის უფლებების შესახებ. თუმცა, იგი არ შემოიფარგლება მხოლოდ ამ ერთი ქვეყნითა და შეიძლება, სიტუაცია განვაზოგადოთ ყველა იმ ქვეყანაზე, სადაც ისეთივე მწვავედ დგას გენდერული საკითხი, როგორც, მაგალითად, - საქართველოში. ფილმის მიხედვით, რომ არა ადვოკატ ელიზაბეტ ზელბერტის უდიდესი ძალისხმევა, 1948 წელს გერმანიის ფედერალური რესპუბლიკის კონსტიტუციაში არ ჩაიწერებოდა სიტყვები: „მამაკაცი და ქალი თანასწორია“. სწორედ ეს მომენტი გახდა ქალის

უფლებებისთვის ბრძოლის საწყისი. იზაბელა იყო ადვოკატი, რომელსაც ყველაზე ხშირად მიმართავდნენ უფლებაწარმოებული ქალები და შესაბამისად, ყველაზე კარგად იცნობდა ქალის შეზღუდულ უფლებებს; ქალს არ შეეძლო, დაეწყო მუშაობა მეუღლის თანხმობის გარეშე; თუ მუშაობდა, გაცილებით ნაკლები ანაზღაურება ეძლეოდა, ვიდრე კაცს; განქორწინების შემთხვევაში კი, ქალს არცერთი თეთრის წაღების უფლება არ ქონდა სახლიდან... იზაბელა იყო სოციალ-დემოკრატიული პარტიის წევრი, სადაც სულ 4 ქალი იყო გაწევრიანებული, თუმცა ქალის უფლებებისთვის ბრძოლაში

მას არამც თუ კაცები, ეს ქალებიც კი დაუპირისპირდნენ, იმ არგუმენტით, რომ მსგავსი ჩანაწერი არა მხოლოდ შექმნიდა სამართლებრივ ვაკუუმს, არამედ, საფრთხეს წარმოადგენდა ოჯახისა და სახელმწიფოსთვისაც და იგი გამოიწვევდა მთელი კონსტიტუციის თავდაყირა დადგომას. იზაბელამ უამრავი ბარიერისა და წინააღმდეგობის მიუხედავად, მოახერხა და ვერ უფლებდაკარგულ ქალებსაუხილა თვალი და შემდეგ გაუკვლია გზა მათი უფლებების სრულად მოპოვებისკენ. იმ დღეს კი, როცა მან ეს ბრძოლა მოიგო, „ვარსკვლავური საათი“ უწოდა. შეგვიძლია, პარალელურ გავავლოთ ფილმსა და ჩვენს დღევანდელ რეალობას შორის. იზაბელას სწორედ მეუღლემ დააძაბა წლების წინ სწავ-

ლა, ახლა კი უდიდესი საქმისთვის ბრძოლა ოჯახიდან შორს, სხვა ქალაქში უწყვედა დაოჯახის სიმძიმეც მისმა მეუღლემ იტვირთა. საქართველოში დღესაც ხშირია შემთხვევები, როცა ქმარი მუშაობასა და აქტიურ საზოგადოებრივ ცხოვრებას უშლის მეუღლეს. მკონი დროა, გაიზაროს საზოგადოებამ, რომ არსებობს არაერთი სფერო, მიმართულება, რომელსაც ქალი მამაკაცის მსგავსად ან მასზე უკეთ უძღვება, ამიტომ სტერეოტიპი, რომ ქალი მხოლოდ დასახლისა და მასზე მალა ყველაგანდა ყოველთვის დგას მამაკაცი, უნდა დაინგრეს. დღესდღეობით ძალიან მნიშვნელოვანია, ტარდებოდეს მსგავსი პროექტები და ეცნობოდეს საზოგადოება, განსაკუთრებით კი მომავალი თაობის

ქალები, თუ რა გზა გაიარა და რამდენი ბრძოლა დასჭირდა იმ უფლებების მოპოვებას, რომლითაც დღეს ჩვენ ვართ აღჭურვილნი და გვგონია, რომ წინა თაობებსაც ჰქონდათ ამ უფლებების გამოყენების ფუფუნება.

ფილმის ჩვენება გაიმართა ჰაინრიხ ბიოლის ფონდის სამხრეთ კავკასიის რეგიონული ბიუროსა და ნიდერლანდების ინსტიტუტის მრავალპარტიული დემოკრატიისათვის მხარდაჭერით, ღონისძიება კი დასრულდა გენდერული თანასწორობის თემაზე დისკუსიით. ღონისძიებაზე მოწვეული იყო ასევე იურისტი ანა არდანიშვილი, რომელმაც ისაუბრა ქალის როლზე საზოგადოებაში, მისი უფლებების ამჟამინდელ მდგომარეობაზე, და ზოგადად, მსგავსი ღონისძიებების უდიდესი მნიშვნელობაზე.

ნათია კახაბაძე

ეკომიგრანტი ბერიძეების ექვსსულიანი ოჯახის ერთოთახიან ქოხში ისე წვიმს, როგორც ბარეთ...

პირველი გვერდიდან განსაკუთრებით უჭირს, ბერიძეების სულიან ოჯახს, რომლებიც მცირეწლოვან ბავშვებთან ერთად, ხის ერთოთახიან ქოხში ცხოვრობენ. „წვიმიან ამინდში სახლშიც ისე წვიმს, როგორც გარეთ. ვთხოვთ სახელმწიფოს, გამოგვიყოს ნორმალური ფართი საცხოვრებლად ან დაგვასაქმონ, რომ ჩვენი სახსრებით

შევძლოთ სახლის ყიდვა.“ - განაცხადა ოჯახის ერთ-ერთმა წევრმა მზია ბერიძემ. ამ დასახლებებში მძიმე სოციალურ-ეკონომიკური ფონი საგრძობლად მალადა, განსაკუთრებით უჭირთ მრავალშვილიან ოჯახებს. „ამ ადამიანებს, ფაქტობრივად, არ აქვთ საცხოვრებელი პირობები. ისინი რეალურად ქოხებში ცხოვრობენ. ამიტომ, აუცილებელია საკანონმდებლო

დონეზე გადაწყვედეს მათი სტატუსის განსაზღვრა. ჩვენი ორგანიზაცია გარკვეული პერიოდი აკვირდებოდა და სწავლობდა ამ ოჯახების პრობლემებს, ამიტომ ვახსენებ შესაძლებელი ამ პროექტის დაწყება, რომელიც 5 თვე ვაგრძელებდა. ჩვენ პროექტის დასრულების თანავე არ შეწყვეტთ ამ ადამიანებთან ურთიერთობას და ვეცდებით, შევქმნათ მცირე საწარმო, რომელიც ისინი დასაქ-

მდებიან. იმედია, მცირე წელიწადში მინც შევიტანთ ეკომიგრანტების ცხოვრების გაუმჯობესებაში.“ - განაცხადა მარიკა ვაჭარაძემ, რეგიონალური ინიციატივების ცენტრის დამფუძნებელმა და პროექტის „ეკომიგრანტების უფლებებისთვის“ ხელმძღვანელმა. შეგახსენებთ, 1989 წლის აპრილში აჭარის რეგიონში მომხდარმა მეწყერმა, ძირითადად, ხულოს, ქედისა და-

შუახევის მუნიციპალიტეტების მაღალმთიან სოფლებში მცხოვრები მოსახლეობა დააზარალა. სტიქიური უბედურების გამო, მოსახლეობის მიგრაცია აჭარიდან საქართველოს სხვადასხვა რეგიონში განხორციელდა, მათ შორის, ხონის მუნიციპალიტეტის სხვადასხვა სოფელში.

ლია ღვდარიანი

ახალი მთავრობის ანგარიშობის პროგრამა და ლარის ანგარიშობის გაუფასურება

პირველი გვერდიდან „მინდა ვითხრათ მეგობრებო, რომ შოკში ვარ. გულწრფელად გეტყვი: შემეშინდა ჩვენი ქვეყნის მომავალი გამო. ქვეყანა უვიცილად ჩაუვარდათ ხელში! მეგონა, რომ იმ რადიკალურმა ცვლილებებმა, რომელიც მოხდა ვარდების რევოლუციის შემდეგ, შექმნა განვითარების ისეთი საძირკველი, რომელსაც ვერაფერი შეარყევდა. შეიძლება დაზიანებული იყო, მაგრამ გაუძლებდა სიმძიმეს. მეგონა, რომ ისე მტკიცედ ვიდებოთ საბაზრო, ლიბერალურ ლიანდაგზე, რომ იქიდან ძნელი იქნებოდა ამოგდება. როგორც ჩანს, ვცდებოდი. ის გეგმა, რაც მთავრობამ წარმოადგინა, არის ნგრევის დასაწყისი. როგორც ფაქტი და როგორც ტენდენცია. ეს გვაბრუნებს შევარდნის დროში“ - წერს სოციალურ ქსელ „ფეისბუქში“ საქართველოს

პარლამენტის წევრი ოპოზიციიდან, ეროვნული ბანკის ყოფილი პრეზიდენტი რომან გაცირიძე. თუმცა, პოლიტიკური ოპონენტის ამგვარ განწყობას არ ეთანხმებიან საპარლამენტო უმრავლესობის წევრები და აცხადებენ, რომ მთავრობამ სწორედ რომ ამბიციური გეგმა წარმოადგინა და რომელიც ბიძგს მისცემს ქვეყნის ეკონომიკურ განვითარებას. როგორც პარლამენტის საფინანსო-საბიუჯეტო კომიტეტის თავმჯდომარემ ირაკლი კვანთაძემ განაცხადა, ლარის პრობლემასთან დაკავშირებით, მთავრობა და ეროვნული ბანკი ერთმანეთთან უპრეცედენტოდ თანამშრომლობენ. რაც შეეხება ეროვნულ ბანკს, მის მიერ შევსებული ეროვნული ბანკის განცხადების თანახმად, დღეს სავალუტო ბაზარზე ვაცვლით კურსის მკვეთრი ცვლილება არ არის გამოწვე-

ული ქვეყნის ეკონომიკაში მიმდინარე პროცესებით და ამჟამად ბაზარზე არსებული ვაცვლით კურსი გადაცდა იმ ნიშნულს, რომელსაც ფუნდამენტური ფაქტორები განაპირობებს. „შესაბამისად, ჩვენ ველით ვაუფასურების შეჩერებას და კურსის უმოკლეს დროში უკუქცევას. ამდენად, ბაზარზე დღეს არსებული აშშ დოლარის ფასი არის გადაჭარბებული და მოსახლეობას და ეკონომიკურ აგენტებს ვურჩევთ, ნუ მიიღებენ ნაჩქარევ გადაწყვეტილებებს, რომელიც დიდი ალბათობით მათვე დააზარალებს“ - ნათქვამია საქართველოს ეროვნული ბანკის საგანგებო განცხადებაში. მთავრობის ამბიციურ გეგმაში კიდევ ერთი, რბილი რომ ვთქვათ, ძალიან საკამათო პუნქტი იყო ონლაინ სესხებთან დაკავშირებული თემა. თავიდან მთავრობის წევრები აცხადებდნენ, რომ აკრძალვდა ონ-

ლაინ სესხები, რაც მოსახლეობის მოთხოვნა იყო, თუმცა შემდეგ ატეხილი აუციოტაჟის გამო პრემიერმა და სხვა ხელისუფლები წარმოადგენდნენ პოზიციები შეარბილეს და განაცხადეს, რომ საუბარი იყო არა აკრძალვაზე, არამედ რეგულირებაზე. დღეს არსებული კანონმდებლობით, ონლაინსაკრედიტო კომპანიები რეგისტრირებული არიან როგორც შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოებები და მათზე არ ვრცელდება ის რეგულაციები, რომლითაც ეროვნული ბანკი კომერციულ ბანკებსა და მიკროსაფინანსო ორგანიზაციებს არეგულირებს. რეგულირებას კი იმდენად ბევრი მოწინააღმდეგე არ ჰყავს როგორც აკრძალვას. როგორც საქართველოს ონლაინ არასაბანკო საკრედიტო ასოციაციის მიერ გავრცელებულ განცხადებაში აღნიშნულია, ონლაინ სესხების ბაზრის დარე-

გულირება არამარტო მომხმარებლის ინტერესებში შედის, არამედ თავად ამ ბიზნესის წარმომადგენლების - ეს ხელს შეუწყობს მათი რეპუტაციის და ნდობის ხარისხის გაზრდას. ამრიგად, ახალი მთავრობის სამუშაო დღეები საკმაოდ მძიმედ დაიწყო. როგორ შეასრულებს პრემიერი და მისი კაბინეტი თავის ამბიციურ გეგმას, ამას მომავალში ვნახავთ, თუმცა დღეს ერთი რამ ფაქტია - ახალ მთავრობას საკმაოდ მძიმე ეკონომიკური პრობლემები ერგო მემკვიდრეობით... თუმცა რაღა მემკვიდრეობით, დღევანდელი მთავრობა ხომ პრაქტიკულად ძველი მთავრობის წევრებით არის დაკომპლექტებული და პოლიტიკურ ოპოზიციას რომ ჰკითხოთ, დღევანდელი პრობლემები სწორედაც რომ ახალი ძველი მთავრობის ბრალია.

სოფია პაატაშვილი

საქართველოს რეგიონალური ცენტრების გახსნის 2016 წელს 17 საზოგადოებრივი ცენტრი გაიხსნა

საქართველოს მასშტაბით მოქმედ საზოგადოებრივ ცენტრებში 200-მდე ადგილობრივი მოსახლეა დასაქმებული და 250 000-მდე სერვისია გაცემული

საქართველოს იუსტიციის სამინისტრო საზოგადოებრივი ცენტრების მშენებლობას აგრძელებს. საზოგადოებრივი ცენტრების განვითარების პროექტი ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესია იმ პროექტებს შორის, რომლებსაც იუსტიციის სამინისტროს სახელმწიფო სერვისების განვითარების სააგენტო ახორციელებს.

პროექტის მთავარი იდეა საჯარო სერვისებზე ხელმისაწვდომობის გაზრდა და სოფლის გაძლიერებაა. იუსტიციის მინისტრ თეა წულუკიანის ინიციატივით საზოგადოებრივი ცენტრები შენდება მუნიციპალური ცენტრებიდან დაშორებულ სოფლებში; მრავალრიცხოვან, მჭიდროდ დასახლებულ, საოკუპაციო ხაზის გასწვრივ მდებარე და საზღვრისპირა სოფლებსა თუ დაბებში.

გახსნილი სოფლიდან გაუსვლელად ხელმისაწვდომი გახდა სახელმწიფო სერვისების განვითარების, საჯარო რეესტრის და არქივის ყველა სერვისის მიღება. ცენტრებში, ასევე, გაიცემა სოფლის მეურნეობის სამინისტროს სერვისები; განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს სერვისები (მაგალითად, სასკოლო ატესტატის მიღება); სოციალური სააგენტოს სერვისები. ცენტრებში განთავსებულია ელექტრონული ბიბლიოთეკა; შეხვედრების ოთახი, რომლის გამოყენებაც ადგილობრივი მოსახლეობას, სახელმწიფო სტრუქტურის წარმომადგენლებს, არასამთავრობო და საერთაშორისო ორგანიზაციებს უფასოდ შეუძლიათ; სკაიპის ოთახი; სწრაფი გადახდის აპარატები და სხვ.

წელს საზოგადოებრივი ცენტრები ოკუპირებულ რეგიონებთან მოსახლეობისთვის – რუსეთში, ბერძენულსა და ტყვიანობაში – გაიხსნა. რაც შეეხება საზღვრისპირა სოფლებს, ცენტრები უკვე ფუნქციონირებს არხილოსკალოში, სადახლოსა და ვალეში.

საზოგადოებრივი ცენტრის გახსნით სოფლებში არა მხოლოდ საჯარო სერვისები, არამედ „მაგისა“ და „ლიბერთი ბანკის“ მომსახურებაც გახდა ხელმისაწვდომი, რაც პენსიონერებს – პენსიის სოფლიდან გაუსვლელად მიღების, ახალგაზრდებს კი უფასოდ უკაბელო ინტერნეტით სარგებლობის საშუალება მიეცათ. მანამდე ბევრ ამ სოფელში არც ბანკისა და არც მობილური ოპერატორის ოფისები არ არსებობდა.

აღსანიშნავია, რომ წელს ბოლო – 43-ე საზოგადოებრივი ცენტრი, ახალქალაქის მუნიციპალიტეტის სოფელ კუმურდოში გაიხსნა. სოფელში მცხოვრები მოსახლეობის 100 პროცენტი ეთნიკურად სომეხია. ცენტრალური სახელმწიფო სტრუქტურები ამ სოფელში პირველად ამოქმედდა და ადგილობრივ მოსახლეობას შესაძ-

ლებლობა მიეცა, იმავე სერვისებით ისარგებლოს, როგორცაც დიდი ქალაქების მცხოვრებნი სარგებლობენ. ახალ წლამდე კიდევ ერთი საზოგადოებრივი ცენტრი გაიხსნება. მეფე უკვე წალკის მოსახლეობაც შეძლებს სახელმწიფო და კერძო სერვისებით ადგილზე სარგებლობას.

ვია, რომელიც ევროკავშირის ფინანსური მხარდაჭერით ხორციელდება. დამატებითი ინფორმაცია საზოგადოებრივი ცენტრების შესახებ ხელმისაწვდომია ოფიციალურ ვებგვერდზე (centre.gov.ge).

დღეისათვის საქართველოს მასშტაბით საზოგადოებრივი ცენტრები ფუნქციონირებს შემდეგ სოფლებსა და დაბებში: შაშიანში, სართიჭალაში, გომში, რუისში, ჭალადილში, ხევში, მანგლისში, კოდაში, ფოკაში, ნიგოთში, ჯვარში, შორაპანში, ყვარელწყ-

ალში, მუხანეტატიში, გვეთში, მეჯვრისხევში, კაჭრეთში, ხიდისთავში, ნუკრიანში, კობოლში, ლორესში, კაჭრეთში, შილაში, ორსანტიაში, ქვემო ნატანებში, კაბალში, ლენტეხში, ჩაქვში, ხრეთში, სადახლოში, რუხში, დიდ ჯიხაში, მარტყოფში, იორმულანლოში, არხილოსკალოში, ტყვიანში, ვალეში, ბერძენულში, უსახლოში, კიცხში, ბარალეთში, ლაჯანასა და კუმურდოში.

აღსანიშნავია, რომ საზოგადოებრივი ცენტრების განვითარება საქართველოში სახელმწიფო სერვისების განვითარების სააგენტოს ინიციატი-

ქუთაისის ნიკო ნიკოლაძის სახელობის სკოლა-ლიცეუმის მოსწავლის კიდევ ერთი წარმატება მეცნიერებაში

თბილისში გამართული, მოსწავლე-გამომგონებელთა და მკვლევართა კონკურსის „ლეონარდო და ვინჩი“ ფინალურ ეტაპზე ქუთაისელმა მოსწავლემ საუკეთესო შედეგი აჩვენა.

ასევე პირველი ადგილი აიღეს და ოქროს მედლის მფლობელიც გახდნენ.

აღნიშნულ კონკურსზე ნიკო ნიკოლაძის სახელობის სკოლა ლიცეუმის XII კლასის მოსწავლე მარია ერაძეც მონაწილეობდა, რომელმაც ქიმიკ-ბიოლოგიის პედაგოგ სოფიო გაჩეჩილაძის ხელმძღვანელობით, წარადგინა პროექტი ახალი თაობის „ცოცხალი საკვების“ შემუშავება საქართველოს სანედლეულო რესურსების რაციონალური გამოყენებით. პროექტზე მარიასთან ერთად ქუთაისელი მოსწავლე გიორგი ფხაკაძეც მუშაობდა. ინოვაციურმა პროექტმა საუკეთესო შედეგსა და I ადგილი

მოიპოვა. ახალგაზრდა მკვლევარებმა ჯილდოს სახით ფულადი პრემიაც მიიღეს. კონკურსის პირობების თანახმად შესაძლოა გამარჯვებულები ამერიკის შეერთებულ შტატებში გაემგზავრობინ მსოფლიოში უდიდესი კონკურსის - ინტელის სერთაშორისო საინჟინრო გამოგონებაში მონაწილეობის მისაღებად.

მიმდინარე წელს გამართულ ნორჩ მენიერთა და გამოგონებელთა ოლიმპიადაზე (IYIPO 2016), სადაც 30 ქვეყნის 300 გამოგონებელი მონაწილეობდა, მარია და გიორგიმ

მოსწავლე გამოგონებელთა და მკვლევართა კონკურსის „ლეონარდო და ვინჩი“ მიზანია ზოგადსაგანმანათლებლო დაწესებულებებში მიმდინარე რეფორმების ხელშეწყობა; სასწავლო პროცესის სტიმულირება-სრულყოფა, სწავლისადმი ინტერესის გაღვივება; ინოვაციებისა და ტექნიკის მიმართ მოსწავლეთა ინტერესის გაღვივება; შემოქმედებითი აზროვნებისა და პრაქტიკული უნარ-ჩვევების განვითარება. გამოვლინდნენ გრანპრის, პირველი, მეორე და მესამე ადგილის

მფლობელები. 2010 წლიდან შოთა ფონდის ადმინისტრირებით ხორციელდება.

ქართული მხარის ძალისხმევით რუსეთში ერთ-ერთი კომპანიის ონლაინ-გაყიდვებიდან იმპირიაშული ღვინოებია ამოღებული

სსიპ ღვინის ეროვნულ სააგენტოს და საქართველოს ინტელექტუალური საკუთრების ეროვნული ცენტრის „საქპატენტის“ ერთობლივი ძალისხმევით, რუსეთის ღვინის ბაზარზე ოპერირებელი ერთ-ერთი მსხვილი კომპანია „აგორას“ ონლაინ-გაყიდვებიდან ქართული ადგილწარმოების დასახელებების ღვინის იმიტაციით წარმოებული ღვინის ამოღება მოხდა.

2016 წლის სექტემბერში ღვინის ეროვნულ სააგენტოსათვის ცნობილი გახდა, რომ კომპანია „აგორა“ (<http://www.agora-group.ru/>) ქართული ღვინის დაცული ადგილწარმოების დასახელებების

- „ხვანჭკარა“ და „ქინძმარაული“ - იმიტაციით, კრასნოდარის მხარეში წარმოებული ღვინის რეალიზაციას ახდენდა. კერძოდ, სარეალიზაციოდ შეთავაზებული პროდუქტის ეტიკეტებზე დატანილი იყო აღნიშვნა „ХВАНЧМАРАУЛИ“.

ღვინის ეროვნულ სააგენტოს და საქართველოს ინტელექტუალური საკუთრების ეროვნული ცენტრის „საქპატენტის“ ერთობლივი მუშაობის შედეგად, კომპანიის ონლაინ-გაყიდვებიდან ამოღებულია ქართული ღვინის დაცული ადგილწარმოების დასახელებების - „ხვანჭკარასა“ და „ქინძმარაულის“ იმიტაციით ეტიკეტირებული ღვინო.

„აღსანიშნავია, რომ ამ კუთხით მნიშვნელოვანი როლი ითამაშა იმ ფაქტმა, რომ 2016 წელს „საქპატენტის“ მიერ რუსეთის ფედერაციაში სსიპ ღვინის ეროვნული სააგენტოს სახელზე დარეგისტრირდა ქართული ღვინის ადგილწარმოების დასახელებები „ხვანჭკარა“ და „ქინძმარაული“. ღვინის ეროვნულ სააგენტო კვლავაც განაგრძობს მუშაობას ქართული ადგილწარმოების დასახელებების საერთაშორისო დაცვის კუთხით“ - აღნიშნა ღვინის ეროვნული სააგენტოს თავმჯდომარის მოადგილემ, ანდრო ასლანიშვილმა.

ქუთაისში ქალთა ძალადობის წინააღმდეგ 16-დღიანი აქცია-კვირული დაიწყო

ქუთაისში მერიის მიმდებარე ტერიტორიაზე შრომის ძეგლთან ქალთა მიმართ ძალადობის წინააღმდეგ კულტურული ღონისძიებები დაიწყო, რომელშიც ყველა მსურველმა მიიღო მონაწილეობა.

მთელს მსოფლიოში იწყება 16 დღიანი საინფორმაციო კამპანია, რომელსაც ეწოდება 16 აქტიური დღე ქალთა მიმართ ძალადობის წინააღმდეგ.

„STOP ქალთა მიმართ ძალადობას!“ ერთად ქალთა მიმართ ძალადობის წინააღმდეგ! „ძალადობა ბოროტებაა! „იგრძენი პასუხისმგებლობა, შეაჩერე ძალადობა!“ „ქალს აქვს ბედნიერების უფლება!“ - ამ ტიპის მესიჯები გაუგზავნეს საზოგადოებას აქციაზე შეკრებილმა ქალბატონებმა.

ჩვენ ვესაუბრეთ ფონდის „სოხუმი“-ს საინფორმაციო სექტორის ხელმძღვანელს დამისცა შემკავებელი ორდერი. დანარჩენ შემთხვევებს გავრძელება არ მოჰყოლია.

ჩვენ ვართ ფონდი „სოხუმი“, ქალთა არასამთავრობო ორგანიზაცია. 20-წლიანი ისტორიით. 2001 წლიდან ჩართული ვართ ამ კამპანიაში და ყოველ 25 ნოემბერს ვმართავთ აქციას.

შეასვენეთ, ქალზე ძალადობა ჩვენი ყოველდღიური ნაწილია. 2015 წელს „112“-ზე ოჯახურ კონფლიქტთან დაკავშირებით 15 910 გამოძახება დაფიქსირდა. პოლიციამ გამოძიება მხოლოდ 949 საქმეზე დაიწყო და მხოლოდ 2 727 შემთხვევაზე დამოსცა შემკავებელი ორდერი. დანარჩენ შემთხვევებს გავრძელება არ მოჰყოლია.

ქელეზი დევდარიანის საუკუნოვანი სახლი სვანეთში - იმსახურებს თუ არა კულტურული მემკვიდრეობის სტატუსს?

მთას და მთის დასახლებებს განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს ქართულ კულტურაში. თანამედროვე მეცნიერებაც კი განცვიფრებაში მოჰყავს აქაური შენობა-ნაგებობების კონსტრუქციას და სიმკაცრეს, რომლებმაც საუკუნეებს გაუძლო.

შეუძლებელია, მთის კულტურაზე ვისაუბროთ და სვანეთს აგუაროთ გვერდით. ამ კუთხის კულტურული მემკვიდრეობის ზოგადი განხილვით თავს არ შეგაწყენთ, თუმცა, მინდა, რომ ერთი ნაკლებად ცნობილი საცხოვრებელი სახლის არქიტექტურულ-ეთნოგრაფიულ მნიშვნელობაზე გვისაუბროთ.

ქვემო სვანეთის ლაშხეთის თემში, სოფელ ჩიხარეში არის 1916 წელს აშენებული საცხოვრებელი სახლი, რომელიც დაახლოებით 40 წელია, მიტოვებულია და აღარ გამოიყენება საცხოვრებლად. მიუხედავად ამ სახლის სიძველისა და მნიშვნელოვანი დაზიანებისა, ის ნებისმიერ მნახველში მაინც აღფრთოვანებას იწვევს, მათ შორის - ტურისტებში, რადგან ასეთი სახლი ერთადერთია მთელს ქვემო სვანეთში.

აღნიშნული საცხოვრებელი სახლი ეკუთვნის სვანეთში თავის დროზე კარგად ცნობილი ხელოსნის, ქელეზი დევდარიანის ოჯახს.

როგორც სოფლის უხუცესებმა გვიამბეს, ქელეზი სახლს 4 წელი აშენებდა, ორი კარგი ხელოსნის დახმარებით. მას ასევე ეხმარებოდნენ სოფლის მცხოვრებლები ე.წ. „ნადები“, რომლებიც ძირითადად შავ სამუშაოს ასრულებდნენ. იმდროინდელ სვანეთში ტექნიკის გარეშე, პრიმიტიული იარაღებით მსგავსი პროექტის სახლის აშენება უთუოდ დიდ სიმძნელებთან იქნებოდა დაკავშირებული, თუმცა ფაქტია, რომ დიდი ნიჭის პატრონმა ხელოსანმა ეს სირთულეები დაძლია და ისეთი მემკვიდრეობა დატოვა შთამომავლებს, რომლის ანალოგიც მთელ ქვემო სვანეთში არ მოიძებნება.

სტატიაზე მუშაობისას დავეკავშირდით დევდარიანების ოჯახის ახლობელს, რომელმაც გვაჩვენა ქელეზის ძმის წერტილი, რომელშიც ის თავის ძმას ურჩევს, არ იწვლოს და უფრო მარტივი სახლი ააშენოს. წერტილს თან ურთავს შედარებით მარტივ პროექტს, ვიდრე ქელეზის ჰქონდა ჩაფიქრებული. გამოცდილი ოსტატი არც ძმის რჩევას ითვალისწინებს და 4 წელიწადში აშენებს სახლს, რომლის ექსტერიერს, ინტერიერს და ავეჯსაც კი საკუთარი ხელით აკეთებს.

ქელეზი დევდარიანის აშენებული საცხოვრებელი სახლი იმდროინდელი სვანეთისთვის საკმაოდ უჩვეულო ნაგებობაა. ის არის ორსართულიანი, საკმაოდ დიდი ზომის სახლი, რომელიც შედგება 8 დიდი ოთახისაგან, ასევე - ორი გრძელი და ფართო კორიდორისაგან. პირველი და მეორე სართული ერთმანეთთან დაკავშირებულია ხის შიდა კიბით, რომლის მოაჯირებზეც სხვადასხვა სახის ხელნაკეთი ორნამენტა გამოყვანილი. ქერის დასაწყისში სვეტებზე დამაგრებულია ტალღოვანი ფორმის ჭალები, სახლს ამშვენებს ლამაზი ხის კარ-ფანჯარა. ასევე, ე.წ. „რეშოტკა“, ლაშხის ფეხურებით. საშენ მასალად გამოყენებულია უმაღლესი ხარისხის ხის მასალა, რომელსაც თვითონ მოიპოვებდა და ამუშავებდა ქელეზი დევდარიანი. კედლები მშენებელია შედარებით და ის ამდენი წლის შემდეგაც კი სრულყოფილად გამოიყურება.

ამ სახლის ერთ-ერთი ყველაზე მთავარი ღირებულება მაინც მისი სახურავია, რომელსაც ანალოგი არ მოეძებნება. სახლი გადახურულია ქვის სამკუთხა თხელი ფილებით. ყველა ფილა ერთნაირი ზომის და ფორმისაა. ყველაზე გასაოცარი ის არის, რომ ფილები იმდენად პრეზერვირებულია ერთმანეთთან გადაბმული, რომ წვეთ წყალსაც კი არ აპარებს. არც ზედაპირზე მავთულბისათვის გაკეთებული ნახვრეტები არ ეტყობა.

აი, რა გვიამბო ამ სოფლის უხუცესმა, იაშა ნემსაძემ, ქელეზი დევდარიანის მესახეზე: „ქელეზი კარგი ხელოსანი იყო და ხშირად მიჰყავდათ სახლების ასაშენებლად. ქვით დახურული სახლი უნახავს სადღაც, ძალიან მოსწონებია და სახლში რომ დაბრუნებულა, დაუყენებია, მეც ქვით უნდა გადახურული სახლი. ყველა ეწინააღმდეგებოდა, რადგან ქვის დამუშავებას მეტი შრომა და დრო

ქელეზი დევდარიანის სახლი

სჭირდება, მაგრამ მან მოინდომა და მართლაც, ზუსტად ისე გააკეთა ყველაფერი, როგორც სურდა. მას ჰქონდა ღვთისგან მომადლებული განსაკუთრებული ნიჭი, ყველაფერი გამოსდიოდა ხელიდან.“

უნდა აღინიშნოს ის ფაქტიც, რომ ეს დიდებული სახლი იმ დროშია აშენებული, როცა სვანეთში უკიდურესი გაჭირვება იყო, როდესაც მოსახლეობის უმრავლესობა „მაჟღებში“ და „მიწურებში“ ცხოვრობდა.

დღევანდელ სვანეთში ეკომიგრაციის და ურბანიზაციის მაღალი დონის გამო, მოსახლეობის რიცხვი მკვეთრად შემცირებული. ნითვისროები, კალატონები და ხელოსნები, ფაქტობრივად, აღარ არსებობენ. მხოლოდ აქა-იქ შემორჩენილი ძველი სახლები ინახავენ დიდებული, ნიჭიერი ხელოსნების სახელებს.

სტატიაზე მუშაობისას მივაკვლიე ჩემს მიერ აღწერილი სახლის მუხატორნებს. ისინი უკვე 40 წელია, გარდაბანში ცხოვრობენ. როგორც გავარკვეე, დიდი წინაპრის ხელობას არც ერთი მისი შთამომავალი არ ფლობს.

ქელეზი დევდარიანის საუკუნოვანი სახლის ფოტომასალა გავაცანით საქართველოს კულტურული მემკვიდ-

რეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს ქუთაისის ისტორიულ-არქიტექტურულ მუზეუმ-ნაკრძალის მმართველს, ბატონ როლანდ ისაკაძეს, რომელსაც ამ საკითხის ანალიზში შესაბამისი კომპეტენცია აქვს. ვთავაზობთ მის შეფასებას:

„სახლს, რომელსაც მე ფოტომასალით გავცანი, 2 მკვეთრად გამოხატული მხატვრული ღირებულება აქვს. პირველი — ეს არის, ხის მოჭეჭურთმებული აივანი, რომელიც ძირითადად რაჭული სახლების ტრადიციული ელემენტია და ის არ ახასიათებს ქვემო სვანეთის სახლებს. მეორე კი, ეს არის სახლის გადახურვის ორიგინალური ხერხი. სახლი გადახურულია ადგილობრივი ფიქალი ქვით, რომელიც ასევე არტრადიციულია სვანური სახლებისათვის. ფიქალი ქვით სახლების გადახურვა დამახასიათებელია კავკასიის მთიანეთის ორივე კალთისთვის: ხევსურეთისთვის, თუშეთისთვის, მუცოსთვის, ჩეჩნეთისთვის და იმიერკავკასიისთვისაც. სვანეთისთვის კი ამ ტიპით სახლების გადახურვა არ არის დამახასიათებელი. როგორც ვიცით, სვანეთში თავის დროზე გადასახურ მასალად გამოიყენებოდა ყავარი. ამ სახლის არქიტექტურული მახასია-

ათებლები, შეიძლება ითქვას, არის სვანეთისათვის უჩვეულო და არატრადიციული, რომელიც ხაზს უსვამს მისი ამშენებლის, ქელეზი დევდარიანის, ინდივიდუალურ ხელწერას, რომელიც ფლობდა განსაკუთრებულ, მხოლოდ მისთვის დამახასიათებელ ხელობას (თუ ამ სახლის ასაკსაც გავითვალისწინებთ, რომელიც შეფასების სქემაში არასავალდებულო პუნქტად განიხილება) ეს ყველაფერი მინიმუმ იმის საფუძველს მაინც იძლევა, რომ მოხდეს ამ სახლის არქიტექტურის შესწავლა შესაბამისი კომისიების მიერ.“

კომპეტენტური პირის ასეთი შეფასების შემდეგ, კიდევ უფრო ვრწმუნდებით, რომ ქელეზი დევდარიანის სახლი იმსახურებს კულტურული მემკვიდრეობის სტატუსს. როგორც არამატერიალური ძეგლი, რომელიც გამოიჩინა არქიტექტურული და ეთნოგრაფიული ღირებულებებით. ვფიქრობ, კარგი იქნება, თუ მოხდება ამ სახლის ღირებულების განსაზღვრა და მისი გენიალური ამშენებლის უნარ-ჩვევების გააანალიზება.

ლიკა დავდარიანი

ქართული ანბანი კაცობრიობის კულტურული მემკვიდრეობის ნუსხაშია

„ქართული ანბანის სამი სახეობის ცოცხალი კულტურა“ UNESCO-ს კაცობრიობის არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის წარმომადგენლობით ნუსხაშია.

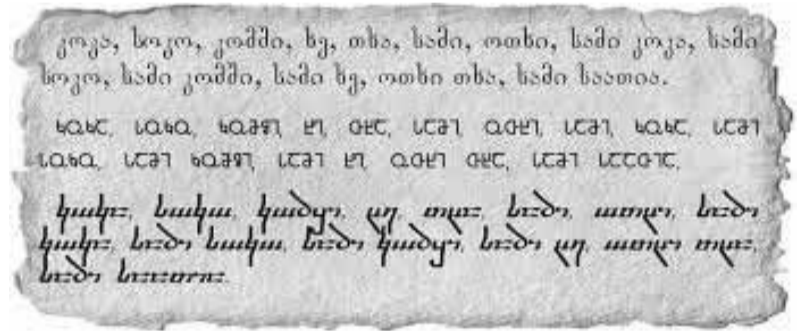
გადაწყვეტილება 30 ნოემბერს, ეთიოპიის დედაქალაქ ადის აბებაში UNESCO-ს არამატერიალური მემკვიდრეობის მთავრობათაშორისმა კომიტეტმა მე-11 სესიაზე მიიღო.

კომიტეტის სესიაზე, რომელიც 28 ნოემბრიდან 3 დეკემბრამდე იმართება, საქართველოს დელეგაცია შემდეგი შემადგენლობით მონაწილეობს: საქართველოს მულტივი წარმომადგენელი UNESCO-ში - ეკატერინე სირაძე - დელონე, საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს გენერალური დირექტორი - ნიკოლოზ ანთიძე, საგარეო საქმეთა სამინისტროს, UNESCO-ს ეროვნული კომისიის გენერალური მდივანი - ქეთევან კანდელაკი, საქართველოს მულტივი წარმომადგენელი აფრიკის კავშირში - ვახტანგ ჯაოშვილი, კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს UNESCO-სა და საერთაშორისო ურთიერთობების სამსახურის ხელ-

მძღვანელი - რუსუდან მირზიკაშვილი. ექსპერტის სტატუსით, UNESCO-ს არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის კომიტეტის მიერ კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს მხრიდან მიწვეულია - კონსტანტინე ნაცვილიშვილი.

აღნიშნული ნომინაცია საქართველოს მთავრობისა და კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტროს მხარდაჭერითა და საქართველოს კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს ხელმძღვანელობით მომზადდა, ხოლო ნომინაციის მხარდაჭერა საერთაშორისო დონეზე უზრუნველყო საგარეო საქმეთა სამინისტრომ.

ნომინაციის მომზადებაში ჩართულები იყვნენ: ენათმეცნიერების ინსტიტუტი, ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია, ხელნაწერთა ეროვნული ცენტრი, საქართველოს ეროვნული არქივი,

საქართველოს პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკა, ეროვნული მუზეუმი, საქართველოს საპატრიარქო, არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობის ექსპერტები და ცალკეული ენათმეცნიერები. შეგახსენებთ, რომ 2015 წლის 19 მარტს, „უძველესი ქართული ანბანის სამი სახეობის ცოცხალი კულტურა“ არამატერიალური მემკვიდრეობის ეროვნული ძეგლის სტატუსი მიენიჭა.

ქართული ანბანის სამი სახეობის ცოცხალი კულტურა საუკუნეების განმავლობაში ქართული დამწერლობის ევოლუციისა და მის საფუძველზე მიღებული სამი ანბანური სისტემის (მრგოლოვანი, ნუსხური, მხედრული) სხვადასხვა კულტურული და სოციალური ფუნქციით თანაარსებობის შედეგად ჩამოყალიბდა. ელემენტი მოიცავს ქართული ანბანის სამ სახეობას, მათი გამოყენების მრავალფეროვნებასა და თანაარსებობის ცოცხალი კულტურას, ლიტერატურულ მემკვიდრეობასა და კულტურას, ანბანის სწავლების მეთოდებს (დედა ენა - საანბანე სახელმძღვანელოს შედგენის იაკობ გოგებაშვილისეული მეთოდი), ტიპოგრაფიის, გრაფიკული და მედია-დისაინის ხელოვნებას. ელემენტი ინახავს თხუთმეტსაუკუნოვანი ქართული სალიტერატურო ენის ლექ-

სიკასა და გრამატიკას, რაც ქართული სალიტერატურო ენის განვითარების ფუნდამენტს წარმოადგენს.

UNESCO-ს მხრიდან „ქართული ანბანის სამი სახეობის ცოცხალი კულტურის“ კაცობრიობის არამატერიალური კულტურული მემკვიდრეობად აღიარებას ფუნდამენტური მნიშვნელობა გააჩნია როგორც, ქართული საზოგადოებისა და დიასპორისთვის, ასევე საქართველოს კულტურულ-საგანმანათლებლო ინსტიტუციებისა და ზოგადად საქართველოს, როგორც მაღალი კულტურის მქონე ქვეყნის იმიჯის განმტკიცებისთვის საერთაშორისო დონეზე.

ნომინაცია ხელს უწყობს საქართველოში კულტურული მრავალფეროვნების შენარჩუნებას, საზოგადოებაში ტოლერანტობასა და ურთიერთპატივისცემაზე დაფუძნებული სოციალური კავშირების განმტკიცებას, ქართველოლოგის, როგორც მეცნიერების პოპულარიზაციის საერთაშორისო დონეზე, შემოქმედებითი ინდუსტრიების განვითარებას. იგი ასევე წახალისებს ქართული ენის, ანბანისა და ლიტერატურის კვლევითი ინსტიტუციებისა და ორგანიზაციების შორის თანამშრომლობის განმტკიცებას, რაც ელემენტის უმთავრეს დამცავ მექანიზმად მიიჩნევა.